

denrigsministeriets Skrivelse af 27de April 1850 (Udføngs Samling Side 132), 22de September 1851 (Departements-Tidenden Side 909), 17de December 1853 (Departements-Tidenden for 1854 Side 66) og 11te November 1854 (Departements-Tidenden for 1855 Side 24). Det er saaledes en Selvfølge, at det ikke længer kan paaligge Proprietairerne at drage Omförsorg for Branddamme, hvorimod deres saavel som Amtmændenes Functioner i saa Henseende, i Lighed med, hvad iøvrigt er foreslaaet, maae gaae over til Amtsråadene.

§ 79.

Forordningen af 29de Februar 1792 § 13 gif ved sine Bestemmelser om de Brandredskaber, der skulle holdes paa Landet, ud fra, at Forpligtelsen til at anskaffe saadanne i Reglen maatte paahvile Eierne af de enkelte Bygninger. Dette Princip blev tildeels forandret ved Anordningen af 27de Mars 1793, idet Forpligtelsen til at holde Brandredskaber lagdes over paa Byerne, saa at kun de omliggende Steder skulde holde særlige Brandredskaber. Det er imidlertid fundet rigtigst at ordne Sagen saaledes, at der ved Siden af det Antal Brandredskaber, som ifølge § 64 skulle anskaffes, vedligeholdes og opbevares for Communens Regning, tillige skal af Eierne af de enkelte Steder holdes særlige Brandredskaber, og derhos at lade den i § 13 af Forordningen af 29de Februar 1792 opstillede Classification af Bygninger bortfalde, men i dets Sted at lade Bygningernes Assuranceværdi være det eneste Moment, som bør komme i Betragtning ved Bestemmelse af, hvilke Redskaber der skulle have ved hver Eiendom. I Loven at ansætte et vist Minimum af den Assuranceværdi, et Huus skal have, for at det kan paalægges samme at have Brandredskaber, har man ikke anseet for tilraadeligt, da Forholdene kunne være saa høist forskellige paa de forskellige Steder, hvorimod dette rettest bør overlades til Amtsråadene.

Forpligtelsen, der tildeels ikke er nogen ny, har man troet burde indtræde tidligere end Forpligtelsen til Sprøitehold, paa Grund af dens Vigtighed, og fordi de Omförsninger, den vil medføre, forholdsviis ikke kunne være særdeles bebyrdende.

§ 80.

Med Hensyn til Udredelsesmaaden for de her omhandlede Omförsninger kunde der være Spørgsmaal om flere Alternativer, og i de af Justitsministeriet modtagne Betænkninger indeholdes meget forskellige Forslag i saa Henseende. Det er saaledes foreslaaet at følge den Ligningsmaade, som hidtil er fulgt med Hensyn til Anskaffelsen af Sprøiter, og hvorefter det er de assurerede Steder, som have at bære de dertil medgaaende Udgifter i Forhold til deres Assuranceværdi og de uassurerede i Forhold til assurance af samme Størrelse og Indretning (Cancelliskrivelse af 15de August 1844 og Justitsministeriets Skrivelse af 5te Mai 1849), eller at paaligne samtlige Udgifter efter en vis Skattebasis, Hartkornet eller Formue og Leilighed, eller endelig at den almindelige Brandforsikkring skulde udrede det Hele.

Dette Sidste bør ubetinget forkastes, da der ikke er nogen Grund til, at de Assurerede, som allerede betale den Sikkerhed, som ydes dem igjennem Assurance, ved den af dem erlagte Præmie, ogsaa skulle betale for dem, der selv Intet bidrage hertil.

Med Hensyn til en Skattebasis, da vil Hartkornet ikke kunne lægges til Grund, da der aldeles ingen Forbindelse er imellem Jordens Skatteværdi og den Sikkerhed, der ved Brandforanstaltningerne tilfuges for Bygningerne og det dert værende Væore m. m., ligesom de kostbareste Bygninger ofte have et meget ringe Jordtiliggende og omvendt.

Udgifterne synes saaledes at burde lignes enten paa Formue og Leilighed, eller paa Bygningernes Assuranceværdi, eller — hvad man har anseet for rettest — paa begge Dele, idet det ikke blot er Bygningerne, der ved Brandforanstaltningerne nyde forøget Sikkerhed, men ogsaa den værlige Formue og de mangfoldige Interesser, der vilde lide Afbræk, naar en Eiendom nedbrænder og sammes Beboere for en Tid sættes ud af deres Næringsvirksomhed o. s. fr.

Ifølge de hidtil vedtagne Regler lignes Omförsningerne ved Sprøiters Anskaffelse kun paa Eierne af de assurerede Bygninger efter deres Assurancesummer og af de uassurerede